

Οἱ κοσμοχαρμόσυνοι ΚΔ' Οἴκοι εἰς τὴν νοητὴν κλίμακα

ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΚΑΙ ΖΩΟΠΟΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

Ἡ Ἀκολουθία αὕτη τελεῖται κατ' ἔθος ἐπὶ τῇ ἐορτῇ τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, ἐντάσσεται δὲ εἴτε εἰς τὴν ἀκολουθίαν τοῦ Μεγάλου Ἑσπερινοῦ τῆς Ἑορτῆς, εἴτε, συνηθέστερα, εἰς τὸν τῆς κυρίας ἡμέρας αὐτῆς, μετὰ τὸ Νῦν ἀπολύεις.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.

ὦ τρισμακάριστε Σταυρὲ καὶ πανσεβάσμιε, Σὲ προσκυνοῦμεν οἱ πιστοὶ καὶ μεγαλύνομεν, Ἀγαλλόμενοι τῇ θείᾳ σου ἀνυψώσει. Ἄλλ' ὡς τρόπαιον καὶ ὄπλον ἀπροσμάχητον, Περιφρούρει τε καὶ σκέπτει τῇ σῇ χάριτι. Τοὺς σοὶ κράζοντας· Χαῖρε, Ξύλον μακάριον.

Οἱ Οἴκοι.

Ἄγγελοι οὐρανόθεν, ἀοράτως κυκλοῦσι, Σταυρὸν τὸν ζωηφόρον ἐν φόβῳ (ἐκ γ') καὶ φωτοπάροχον χάριν λαμπρῶς παρεχόμενον, νῦν τοῖς πιστοῖς βλέποντες, ἐξίστανται, καὶ ἴστανται βοῶντες πρὸς αὐτὸν τοιαῦτα·

Χαῖρε Σταυρέ, οἰκουμένης φύλαξ·

χαῖρε, ἡ δόξα τῆς Ἐκκλησίας.

Χαῖρε, ὁ πηγάζων ἀφθόνως ἰάματα·

χαῖρε, ὁ φωτίζων τοῦ κόσμου τὰ πέρατα.

Χαῖρε, ξύλον ζωομύριστον, καὶ θαυμάτων θησαυρὲ·

χαῖρε, συνθετοτρισόλβιε, καὶ χαρίτων παροχεῦ.

Χαῖρε, ὅτι ὑπάρχεις ὑποπόδιον θεῖον·

χαῖρε, ὅτι ἐτέθης εἰς προσκύνησιν πάντων.

Χαῖρε, κρατὴρ τοῦ νέκταρος ἔμπλεως·

χαῖρε, λαμπτήρ τῆς ἄνω λαμπρότητος.

Χαῖρε, δι' οὗ εὐλογεῖται ἡ κτίσις·

χαῖρε, δι' οὗ προσκυνεῖται ὁ Κτίστης.

Χαῖρε, Ξύλον μακάριον.

Βλέπουσα ἡ Ἑλένη ἑαυτὴν ἐν ἐφέσει, φησὶ τῷ Βασιλεῖ θαρσαλέως· Τό παμπόθητόν σου τῆς ψυχῆς εὐχερέστατόν μου τῇ σπουδῇ φαίνεται· ζητοῦσα γοῦν τὸ κράτιστόν σοι τρόπαιον, ὡς λέγεις, κράζω· Ἀλληλούϊα.

Γνώσιν ἄγνωστον πρῶην ἡ Βασίλισσα γνοῦσα, ἐβόησε πρὸς τοὺς ὑπουργοῦντας· Ἐκ λαγόνων τῆς γῆς εὐρεῖν ἐν τάχει, καὶ δοῦναι τὸν Σταυρὸν σπεύσατε, πρὸς ὃν ἰδοῦσα ἔφησεν ἐν φόβῳ, πλὴν κράζουσα οὕτω·

Χαῖρε, χαρὰς τῆς ὄντως σημείου·

χαῖρε, ἀρὰς τῆς ἀρχαίας λύτρον.

Χαῖρε, θησαυρὸς ἐν τῇ γῇ φθόνῳ κρυπτόμενος·

χαῖρε, ὁ φανεὶς ἐν τοῖς ἄστροις τυπούμενος.

Χαῖρε, τετρακτινοπύρσευτε καὶ πυρίμορφε Σταυρέ·

χαῖρε, κλίμαξ ὑψοστήρικτε προοραθεῖσά ποτε.

Χαῖρε, τὸ τῶν Ἀγγέλων γαληνόμορφον θαῦμα·

χαίρε, τὸ τῶν δαιμόνων πολυστένακτον τραῦμα.
Χαίρε, τερπνὸν τοῦ Λόγου κειμήλιον·
χαίρε, πυρὸς τῆς πλάνης σβεστήριον.
Χαίρε Σταυρέ, ἀπορούντων προστάτα·
χαίρε, στεῖρὲ εὐδρομούντων ἀλείπτα.
Χαίρε, Ξύλον μακάριον.

Δύναμις ἡ τοῦ Ξύλου, ἐπιδεδεικται τότε, πρὸς πίστῳσιν ἀληθῇ τοῖς πᾶσι· καὶ τὴν ἄφωνόν τε καὶ νεκρὰν πρὸς ζωὴν ἀνέστησε, φρικτὸν θέαμα τοῖς μέλλουσι καρποῦσθαι σωτηρίαν, ἐν τῷ μέλπειν οὕτως· Ἀλληλούϊα.

Ἔχουσα ἡ Ἑλένη, τὸ ἀήπητον ὄπλον, ἀνέδραμε πρὸς τὸν ταύτης γόνον· ὁ δέ, μέγα σκιρτήσας εὐθύς, ἐπιγνοὺς τὸν μέγιστον Σταυρόν, ἔχαιρε, καὶ ἄλμασιν ὡς ἄσμασιν, ἐβόα πρὸς αὐτὸν τοιαῦτα·

Χαίρε Σταυρέ, τοῦ φωτὸς δοχεῖον·
χαίρε, Σταυρέ, τῆς ζωῆς ταμεῖον.
Χαίρε, ὁ δοτὴρ χαρισμάτων τοῦ Πνεύματος·
χαίρε, ὁ λιμὴν ποντοπόρων ἀχείμαστος.
Χαίρε, τράπεζα βαστάζουσα ὥσπερ θῦμα τὸν Χριστόν·
χαίρε, κλῆμα, βότρυν πέπειρον, φέρον οἶνον μυστικόν.
Χαίρε, ὅτι τὰ σκήπτρα τῶν ἀνάκτων φυλάττεις·
χαίρε, ὅτι τὰς κάρας τῶν δρακόντων συνθλάττεις.
Χαίρε, λαμπρὸν τῆς πίστεως γνῶρισμα·
χαίρε, παντὸς τοῦ κόσμου διάσωσμα.
Χαίρε, Θεοῦ πρὸς θνητοὺς εὐλογία·
χαίρε, θνητῶν πρὸς Θεὸν μεσιτεία.
Χαίρε, Ξύλον μακάριον.

Ζῆλον ἔνδοθεν θεῖον, ἡ Ἑλένη λαβοῦσα, ἐζήτησε καὶ εὗρε σπουδαίως, τὸν ἐν γῇ κρυπτόμενον Σταυρόν, καὶ δεικνύμενον ἐν οὐρανῷ Ἄνακτι, ὃν ὕψωσε· καὶ βλέπων τὸ πολίτευμα, ἐν πίστει ἔφη· Ἀλληλούϊα.

Καὶ εὐθύς ψάλλομεν τὸν παρόντα Κανόνα τοῦ ζωηφόρου Σταυροῦ [Ποίημα Κωνσταντίνου Δαπόντε], οὗ ἡ ἀκροστιχίς· Χαρᾶς δοχεῖον, σοὶ πρέπει χαίρειν μόνῳ. Ἰησοῦς.

Ἦδὴ α΄. Ὁ Εἰρμός. Ἦχος δ΄.

Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεύξομαι, τῷ ζωηφόρῳ Σταυρῷ, καὶ ὀφθήσομαι, φαιδρῶς πανηγυρίζων, καὶ ἄσω γηθόμενος, τούτου τὰ θαύματα.

Τροπάρια.

Σταυρὲ τοῦ Χριστοῦ σῶσον ἡμᾶς τῇ δυνάμει σου.

Χριστοῦ σκήπτρον ἅγιον, ἐμψυχωμένον σε Πνεύματι, Σταυρὲ ανσεβάσμιε, Ἑλένη βλέπουσα, προσεφώνει σοι· Χαίρε Χριστοῦ ἡ δόξα, δι' οὗ δόξαν ἅπαντες προσεनेδύθημεν.

Σταυρὲ τοῦ Χριστοῦ σῶσον ἡμᾶς τῇ δυνάμει σου.

Ἀήπητος δύναμις, χαίρε Σταυρὲ τρισμακάριστε, πιστῶν δεομένων σου· χαίρε ἡ μάχαιρα, ἡ ἐκκόπτουσα, τὰ κέρατα δαιμόνων· χαίρε ἀγλαόκαρπον, δένδρον πανάγιον.

Δόξα.

Ῥάβδος ἢ βλαστήσασα, χαίρε Χριστὸν τὸν ζωήρρυτον, καρπὸν ἐξ οὗ τρώγοντες, ζωὴν καρπούμεθα· χαίρε ἔνδοξον, σημεῖον τοῦ Δεσπότη, ἀφ' οὗ σαλευθήσονται γῆ καὶ οὐράνια.

Καὶ νῦν.

Ἀγγέλων ἀγλαΐσμα, χαίρε βροτῶν τὸ διάσωσμα, δαιμόνων πολύστονον, τραῦμα πανύμνητε, ζωοπάροχε, Σταυρὲ ἢ σωτηρία, καταπονουμένων τε, καὶ ἡ ἀντίληψις.

Ῥοδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Ζωοδότα, ἰάσεων, ἄφθοнос πηγῇ, θιάσον συγκροτήσαντας, πνευματικὸν στερέωσον· καὶ ἐν τῇ θεῇ δόξῃ σου, στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

Τροπάρια.

Σταυρὲ ἡ ἀρχὴ τῆς σωτηρίας, Σταυρὲ τῶν Μαρτύρων ἡ χαρά, κήρυγμα Ἀποστόλων τε, Ἐκκλησιῶν ὁμόνοια, σκέπε, φρούρει καὶ φύλαττε, τοὺς καυχωμένους τῷ κράτει σου.

Διώκονται φάλαγγες δαιμόνων, τῇ σῇ σημειώσει δυνατέ· ὅθεν βοῶμεν χαίρέ σοι· Χαίρε δι' οὗ ἠνώθησαν, ἡ γῆ καὶ τὰ οὐράνια, καὶ ἐθεώθη ὁ ἄνθρωπος.

Ὁδὸς πρὸς μονὰς τὰς οὐρανίους ἀπάγουσα, χαίρε τὸ λαμπρόν, τοῦ Ἰησοῦ μου τρόπαιον· χαίρε ἀνάκτων στέφανος, χαίρε σωτὴρ παγκόσμιος, χαίρε ἡ ῥάβδος εὐθύτητος.

Χαίρε, σὺ ἡ ῥάβδος βασιλείας, δυνάμεως· χαίρε τοῦ Χριστοῦ, ἡ ῥάβδος ἣν ἀπέστειλεν ἐκ τῆς Σιών ὁ Κύριος· χαίρε φυτὸν ἀθάνατον, ὑφ' οὗπερ σκέπονται ἅπαντες.

Τὸ Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Ὡ τρισμακάριστε Σταυρὲ καὶ πανσεβάσμιε, Σὲ προσκυνούμεν οἱ πιστοὶ καὶ μεγαλύνομεν, Ἀγαλλόμενοι τῇ θεῇ σου ἀνυψώσει. Ἄλλ' ὡς τρόπαιον καὶ ὄπλον ἀπροσμάχητον, Περιφρούρει τε καὶ σκέπε τῇ σῇ χάριτι. Τοὺς σοὶ κράζοντας· Χαίρε, Ξύλον μακάριον.

Εἶπα ἑτέρους ἐξ Οἴκου (H-M).

Ἡλιόμορφος ὦφθη ὁ Σταυρὸς ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ πάντες φωτισμοῦ ἐμπλησθέντες καὶ δραμόντες ὡς πρὸς ἀστέρα θεωροῦσι τοῦτον ὡς καλῶν αἵτιον ἐν ταῖς χερσὶ ταῖς θεαῖς ὑψωθέντα· ὃν ὑμνοῦντες εἶπον·

Χαίρε, αὐγὴ νοητοῦ Ἡλίου·

χαίρε, πηγὴ ἀκενώτου μύρου.

Χαίρε, τοῦ Ἀδὰμ καὶ τῆς Εὕας ἀνάκλησις·

χαίρε, τῶν ἀρχόντων τοῦ ἄδου ἡ νέκρωσις.

Χαίρε, ὅτι ἀνυψούμενος συνανυψοῖς νῦν ἡμᾶς·

χαίρε, ὅτι προσκυνούμενος καθαγιάζεις τὰς ψυχάς.

Χαίρε, τῶν Ἀποστόλων κοσμοκήρυκτον κλέος·

χαίρε, τῶν ἀθλοφόρων εὐμενέστατον σθένος.

Χαίρε Σταυρέ, Ἑβραίων ὁ ἔλεγχος·

χαίρε, πιστῶν ἀνθρώπων ὁ ἔπαινος.

Χαίρε, δι' οὗ κατεβλήθη ὁ ἄδης·

χαίρε, δι' οὗ ἀνατέταλκε χάρις·

Χαίρε, Ξύλον μακάριον.

Θεοβράβευτον Ξύλον, θεωρήσαντες πάντες, τῇ τούτου νῦν προσέλθωμεν σκέπη· καὶ ὡς ὄπλον κρατοῦντες αὐτό, δι' αὐτοῦ τροποῦμεν τῶν ἐχθρῶν φάλαγγας, καὶ ψαύοντες τὸν ἄψαυστον, τοῖς χεῖλεσιν αὐτῷ βοῶμεν· Ἀλληλούϊα.

Ἰδε φῶς οὐρανόθεν, Κωνσταντῖνος ὁ μέγας, δεικνύμενον Σταυροῦ τὸ σημεῖον, δι' ἀστέρων, ἐν ᾧ καὶ νικᾶν πολεμίων πληθύν, ἔσπευσε τὸ Ξύλον φανερώσαι, καὶ βοῆσαι πρὸς αὐτὸ τοιαῦτα·

Χαῖρε, βουλῆς τῆς ἀρρήτου πέρας·

χαῖρε, λαοῦ εὐσεβοῦντος κέρας.

Χαῖρε, πολεμίων ὁ τρέπων τὰς φάλαγγας·

χαῖρε, φλόξ καθάπερ φλέγων τοὺς δαίμονας.

Χαῖρε, σκῆπτρον ἐπουράνιον τοῦ Βασιλέως τοῦ στρατοῦ·

χαῖρε, τρόπαιον ἀήτητον τοῦ φιλοχρίστου στρατοῦ.

Χαῖρε, ὁ τῶν βαρβάρων τὴν ὄφρυν καταβάλλων·

χαῖρε, ὁ τῶν ἀνθρώπων τὰς ψυχὰς περιέπων.

Χαῖρε, κακῶν πολλῶν ἀμυντήριον·

χαῖρε, καλῶν πολλῶν βραβευτήριον.

Χαῖρε, δι' οὗ Χριστοφόροι σκιρτῶσι·

χαῖρε, δι' οὗ Ἰουδαῖοι θρηνοῦσι.

Χαῖρε, Ξύλον μακάριον.

Κλίμαξ οὐρανομήκης, ὁ Σταυρὸς τοῦ Κυρίου ἐγένετο· τοὺς πάντας ἀνάγων, ἀπὸ γῆς πρὸς ὕψος οὐρανοῦ, τοῖς χοροῖς Ἀγγέλων συνοικεῖν πάντοτε, ἀφέντας τὰ νῦν ὄντα ὡς μὴ ὄντα, καὶ εἰδότας ψάλλειν· Ἀλληλούϊα.

Λάμπας φῶς ἐπὶ πᾶσιν, ὁ Σωτὴρ τοῖς ἐν ἄδῃ ἐφώτισας τοὺς κάτω κειμένους· πυλωροὶ δὲ ἄδου τὴν αὐγὴν μὴ ἐνέγκαντές σου, ὡς νεκροὶ πεπτώκασιν· οἱ τούτων δὲ ῥυσθέντες νῦν ὀρώντες τὸν Σταυρὸν βοῶσι·

Χαῖρε, ἀνάστασις τεθνεώτων·

χαῖρε, παράκλησις τῶν πενθούντων.

Χαῖρε, τῶν ταμείων τοῦ ἄδου ἡ κένωσις·

χαῖρε, Παραδείσου τρυφῆς ἡ ἀπόλαυσις.

Χαῖρε, ῥάβδος ἡ ποντίσασα τὸν Αἰγύπτιον στρατόν·

χαῖρε, αὐθις, ἡ ποτίσασα Ἰσραηλίτην λαόν.

Χαῖρε, ἔμψυχον Ξύλον, τοῦ Ληστοῦ σωτηρία·

χαῖρε, εὖοσμον ῥόδον, εὐσεβῶν εὐωδία.

Χαῖρε, τροφή πεινώντων ἐν πνεύματι·

χαῖρε, σφραγίς, ἣν ἔλαβον ἄνθρωποι.

Χαῖρε Σταυρέ, μυστηρίων ἡ θύρα·

χαῖρε, ἐξ οὗ ῥεῖθρα χέονται θεῖα.

Χαῖρε, Ξύλον μακάριον.

Μέλλοντος Μωϋσέως, τὸ πολύμοχθον γένος, λυτρώσασθαι ἐκ τοῦ λυμεῶνος, ἐπεδόθη ὡς ῥάβδος αὐτῷ, ἀλλ' ἐγνώσθης τούτῳ καὶ Θεοῦ σύμβολον· διόπερ κατεπλάγη σου Σταυρέ, τὴν δυναστείαν κρᾶζων· Ἀλληλούϊα.

Ἦδη δ'. Ὁ Εἰρμός.

Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ, ἐπὶ θρόνου Θεότητος· ἐν Σταυροῦ τῷ ξύλῳ, ἦλθεν Ἰησοῦς ὁ ὑπέρθεος, τῇ ἀκηράτῳ παλάμῃ, καὶ διέσωσε, τοὺς κραυγάζοντας· Δόξα Χριστὲ τῇ δυνάμει σου.

Τροπάρια.

Εὐφημοῦμέν σε προθύμως, ὑποπόδιον λέγοντες, τῶν ποδῶν Κυρίου, ἐν ᾧ προσκυνοῦμεν πανάγιε, χαίρε Σταυρέ· καὶ ὑψοῦμεν τὸν ὑψώσαντα, τὴν πεσοῦσαν φύσιν παραβάσει Προπάτορος.

Ἰορδάνης μαρτυρεῖ σου, τὴν φρικτὴν θεῖαν δύναμιν, Σταυρὲ τοῦ Κυρίου, ἀναχαιτισθεὶς ὑπὲρ λόγον τε, καὶ τόπον δοὺς Πατριάρχῃ διαβαίνοντι, καὶ ἀνάξας τῷ Ἑλισσαιῷ τὸ σιδήριον.

Ὅφεις χαίρε ὁ κτιννύων, ἐν ἐρήμῳ βλεπόμενος· χαίρε φῶς Κυρίου, τὸ φωτίζον πάντα τὰ πέρατα· χαίρε ὁ σκόλοψ βαρβάρων, ἡ κατάλυσις, τῶν ξοάνων τε, καὶ Ἰουδαίων ἀπώλεια.

Νῆσοι, ἥπειρος ἡ πᾶσα, σὼ τιμίῳ κλειῖζονται, κλέος οἰκουμένης, Σταυρὲ ζωηφόρε ὀνόματι· ὕψωσον κέρας ἀπάντων, χριστωνύμων τε, καὶ κατάβαλε τῶν ἐναντίων τὸ φρύαγμα.

Σοὶ βοῶμεν ὡς ἐμπύχῳ· Χαίρε Ξύλον τρισόλβιον· χαίρε ζωῆς Ξύλον· χαίρε προσκυνούμενον πάντοτε, ὑπὸ Ἀγγέλων, ἀνθρώπων· χαίρε καύχημα, οὐρανοῦ καὶ γῆς, σῶσον ἡμᾶς τῇ δυνάμει σου.

Ὡδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

Ἐξέστη τὰ σύμπαντα, ἐπὶ τῇ θεῇ δόξῃ σου· σὺ γὰρ τρισμακάριστον ᾧ ξύλον, ἔσχες εἰς ὕψος τὸν ἐπὶ πάντων Θεόν, καὶ ἔδειξας ἄχρονον ἡμῖν, πᾶσι τοῖς ὕμνουσί σε, σωτηρίαν δωρούμενος.

Τροπάρια.

Ὅπλον θεοχάλκευτον, ὁ θυρεὸς τῆς πίστεως, κράτος τὸ ἀκράδαντον ἐν μάχαις, Σταυρὲ Κυρίου, χαίρε ἡ δίστομος σπάθη τῶν πιστῶν· χαίρε, δι' ἧς, Ἄγαρ κατασφάπτεται, καὶ ἐγείρονται τρόπαια.

Ἰσχύς καὶ ὀχύρωμα, ἀνθρώπων Σταυρὲ τίμιε, κλίμαξ τὸν Θεὸν ἐστηριγμένον, ἐπὶ σὲ ἔχουσα, χαίρε τὸ κήρυγμα, πάντων Προφητῶν· χαίρε δι' οὗ ὁ κόσμος ἡγίασται, καὶ Σατὰν καταβέβληται.

Πάθος τὸ κεφάλαιον, παθῶν Κυρίου ἔνδοξε, χαίρε τοῦ παθόντος ἐκουσίως, ἐξ οὗ τὸ θεῖον πόμα ἀνέβλυσε, πᾶσι τὸ πανάχραντον αὐτοῦ Αἷμα, καὶ ἐπίομεν, ἐκτακέντες οἱ ἄνθρωποι.

Ρεῖθροις θείου Αἵματος, ἐπαρδευθεὶς πανάγιε Σταυρέ, θεοτίμητε τοὺς πίστει, σῶζε κινδύνων, καὶ τοῦ λοιμοῦ καὶ λιμοῦ, βοῶντάς σοι· χαίρε ἡ πηγὴ, ἄρδουσα τὰ σύμπαντα, τὰ σωτήρια νάματα.

Εὐλόγησον Κύριε, τοῦ σοῦ Σταυροῦ τῇ χάριτι, τὸν ἐνιαυτὸν χρηστότητός σου, τοὺς ἱερέας, τοὺς βασιλεῖς, τὸν στρατόν, πάντα περιούσιον λαόν, πιστῶς προσκυνούντάς σου, τὸν Σταυρὸν τὸν φωτόμορφον.

Ὡδὴ ς΄. Ὁ Εἰρμός.

Τὴν θεῖαν ταύτην καὶ πάντιμον, τελούντες ἑορτὴν οἱ θεόφρονες τοῦ θεοδέγμονος, Σταυροῦ τὰς χεῖρας κροτήσωμεν, τὸν ἐπ' αὐτῷ τεθέντα Θεὸν δοξάζοντες.

Τροπάρια.

Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνοῦμέν σε, καὶ ψάλλομεν τῷ θείῳ ὀνόματι, σοῦ Σταυρὲ ὕψιστε, σεπτῶ

Ἀγγέλοις ὑπάρχοντι, καὶ φοβερῶ καὶ τοῖς δαιμόνων ἄρχουσι.

Ἐλένη γῆθεν τὸ λάβαρον, ἐκλάμψαν βασιλείας τοῦπίσημον, χριστιανῶν ἡμῶν, γνοῦσα τό· χαίρε σοι ἔκραζε, χαίρε ἡμῶν ἡ δόξα καὶ τὸ κραταίωμα.

Ἴδου καὶ τοῖ σοι κραυγάζομεν· χαίρε Σταυρὲ Κυρίου πανένδοξε· χαίρε ἐλπίς ἡμῶν· χαίρε ὑψῶν ἡμᾶς ἅπαντας, τῇ παγκοσμίῳ ἤδη θεία ὑψώσει σου.

Χαρᾶς αἰτίου ὑπάρξαντος, πιστοὶ νῦν τῇ δυνάμει σου χαίρομεν, καὶ προσκυνούμεν σε· χαίρε λαμπτήρ παμφαέστατε· χαίρε νηπίων φύλαξ καὶ πολυῤῃμητε.

Τὸ Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ΄. Τῇ ὑπερμάχῳ.

ὦ τρισμακάριστε Σταυρὲ καὶ πανσεβάσμιε, Σὲ προσκυνούμεν οἱ πιστοὶ καὶ μεγαλύνομεν, Ἀγαλλόμενοι τῇ θεία σου ἀνυψώσει. Ἄλλ' ὥς τρόπαιον καὶ ὄπλον ἀπροσμάχητον, Περιφρούρει τε καὶ σκέπτε τῇ σῇ χάριτι. Τοὺς σοὶ κράζοντας· Χαίρε, Ξύλον μακάριον.

Εἶπα ἑτέρους ἐξ Οἴκου (N-Σ).

Νόμον ὁ ἐν Σιναίῳ, τῷ Θεόπτη δοὺς πάλαι, Σταυρῷ ἐθελοντὶ προσηλοῦται, ὑπὲρ ἀνόμων ἀνόμως ἀνδρῶν, καὶ κατάραν νόμου παλαιὰν ἔλυσεν, ἵνα Σταυροῦ τὴν δύναμιν ὀρῶντες, ἅπαντες νῦν, βοῶμεν·

Χαίρε, ἀνόρθωσις πεπτωκότων·

χαίρε, κατάπτωσις κοσμολάτρων.

Χαίρε, Ἀναστάσεως Χριστοῦ τὸ ἐγκαίνισμα·

χαίρε, μοναζόντων τὸ θεῖον ἐντρύφημα.

Χαίρε, δένδρον εὐσκιόφυλλον, ὑφ' οὗ σκέπονται πιστοί·

χαίρε, ξύλον προφητόφθεγκτον, πεφυτευμένον ἐν γῇ.

Χαίρε, τῆς βασιλείας κατ' ἐχθρῶν συμμαχία·

χαίρε, τῆς πολιτείας κραταιὰ προστασία.

Χαίρε, Κριτοῦ δικαίου φανέρωσις·

χαίρε, βροτῶν πταιόντων κατάκρισις.

Χαίρε Σταυρέ, ὀρφανῶν ἀντιλήπτορ·

χαίρε, Σταυρέ, πλουτιστὰ τῶν πενήτων.

Χαίρε, Ξύλον μακάριον.

Ξένον θαῦμα ἰδόντες, ξένον βίον βιώμεν, τὸν νοῦν εἰς οὐρανὸν ἀνυψοῦντες· διὰ τοῦτο γὰρ ἐν τῷ Σταυρῷ ὁ Χριστὸς ἐπάγη, καὶ σαρκὶ πέπονθε, βουλόμενος ἐλκύσαι πρὸς τὸ ὕψος, τοὺς αὐτῷ βοῶντας· Ἀλληλούϊα.

Ὁλος ἦλθεν ἐξ ὕψους, τὴν θεότητα ἔχων, ὁ μόνος προαιώνιος Λόγος· καὶ τεχθεὶς ἐκ Παρθένου Μητρός, καὶ φανείς τῷ κόσμῳ ταπεινὸς ἄνθρωπος, Σταυρὸν καταδεξάμενος, ἐζώωσε τοὺς αὐτῷ βοῶντας·

Χαίρε Σταυρέ, τῆς εἰρήνης ὄπλον·

χαίρε, βαλβὶς τῶν ὁδοιπορούντων.

Χαίρε, σωζομένων σοφία καὶ στήριγμα·

χαίρε, ἀπολλυμένων μωρία καὶ σύντριμμα.

Χαίρε, εὐκαρπον, ἀθάνατον, καὶ ζωηφόρον φυτόν·
χαίρε, ἄνθος, ὅπερ ἤνθησε τὴν σωτηρίαν ἡμῶν.
Χαίρε, ὅτι συνάππεις τὰ ἐν γῇ σὺν τοῖς ἄνω·
χαίρε, ὅτι φωτίζεις τὰς καρδίας τῶν κάτω.
Χαίρε, δι' οὗ φθορὰ ἐξωστράκισται·
χαίρε, δι' οὗ ἡ λύπη ἠφάνισται.
Χαίρε, καλῶν μυριάριθμος ὄλβος·
χαίρε, πιστῶν μυριώνυμον εὖχος.
Χαίρε, Ξύλον μακάριον.

Πέπτωκε τῶν δαιμόνων, ἡ παμβέβηλος φάλαγξ, καὶ γένος τῶν Ἑβραίων ἡσχύνθη,
προσκυνούμενον τὸν Σταυρὸν παρὰ πάντων, μετὰ πόθου βλέποντες, αἰεὶ δὲ ἀναβλύζοντα ἱάματα
τοῖς ἐκβοῶσιν· Ἀλληλούϊα.

Ῥεύματα συνεστάλη, λογισμῶν κακοδόξων, παγέντος σου Χριστέ ἐπὶ ξύλου· ἀποροῦσι γὰρ
ὄντως τό, Πῶς καὶ Σταυρὸν ὑπέστης, καὶ φθορὰν πέφευγας· ἡμεῖς δὲ τὴν Ἀνάστασιν δοξάζοντες
ἀναβοῶμεν·
Χαίρε, σοφίας Θεοῦ τὸ ὕψος·
χαίρε, προνοίας αὐτοῦ τὸ βάθος.
Χαίρε, μωρολόγων ἀλόγων ἡ ἄγνοια·
χαίρε, μαντιπόλων ἀφρόνων ἀπώλεια.
Χαίρε, ὅτι τὴν Ἀνάστασιν ἐμφανίζεις τοῦ Χριστοῦ·
χαίρε, ὅτι τὰ παθήματα ἀνακαινίζεις αὐτοῦ.
Χαίρε, τῶν πρωτοπλάστων τὴν παράβασιν λύσας·
χαίρε, τοῦ Παραδείσου τὰς εἰσόδους ἀνοίξας.
Χαίρε Σταυρέ, τοῖς πᾶσι σεβάσμιε·
χαίρε, ἐθνῶν ἀπίστων ἀντίπαλε.
Χαίρε Σταυρέ, ἱατρὲ τῶν νοσοῦντων·
χαίρε, αἰεὶ βοηθὲ τῶν βοώντων·
Χαίρε, Ξύλον μακάριον.

Σῶσαι θέλων τὸν κόσμον, ὁ τοῦ κόσμου κοσμήτωρ, κατήλθε πρὸς αὐτὸν ἀπορρήτως· καὶ
Σταυρὸν ὑπέστη, Θεὸς ὢν, δι' ἡμᾶς, τὰ πάντα καθ' ἡμᾶς δέχεται· διὸ καὶ λυτρωσάμενος ἡμᾶς,
ἀκούει παρὰ πάντων· Ἀλληλούϊα.

Ῥδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

Οὐκ ἐλάτρευσαν, τῇ κτίσει οἱ θεόφρονες, παρὰ τὸν Κτίσαντα· ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλήν, ἀνδρείως
πατήσαντες, χαίροντες ἔψαλλον· Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τροπάρια.

Ἀναφέρουσα, ἐκ γῆς πρὸς τὰ οὐράνια, χαίρε ἡ γέφυρα· χαίρε σημεῖον ἐν ᾧ φλογίνη ῥομφαία μὲν
ὑποκεχώρηκε. Ληστής ἦλθε δέ, χαίρων εἰς τὸν Παράδεισον. Ἀνυμνῶ τὴν δύναμίν σου.

Ἱερέων, ἡ εὐπρέπεια ζωήρῃτε, χαίρε θεμέλιον τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν, γαλήνη τοῦ σύμπαντος·
χαίρε ἀνάκλησις, μετανοίας τε καὶ παρθενίας τήρησις· χαίρε ξύλον ἀφθαρσίας.

Ῥόδον εὖοσμον, ἄνθος χαίρε ἀμάραντον, ῥάβδος βλαστήσασα τὴν σωτηρίαν ἡμῶν· Ζωῆς χαίρε

τράπεζα, παρατιθέμενον, ἄρτον ἔχουσα· χαίρε τροφή πεινώντων τε καὶ λιμὴν χειμαζομένων.

Εὐφημεῖ σε, μακαρίζοντα τὰ πέρατα, καὶ ἀνακράζει σοι· Χαίρε τὸ ἄρμα Θεοῦ ἐν ᾧ περιέδραμεν ἀγαλλιώμενος, ὥσπερ γίγας τις, τὸν οὐρανόν, τὴν ἄβυσσον, ἕως ἄκρων οὐρανίων.

Ἰλαστήριον, ἀπάντων χαίρε τίμιε· χαίρε ἡ σύστασις, παντὸς τοῦ κόσμου Σταυρέ, δι' οὗ ὑψουμένου τε συνανυψούμεθα, καὶ διάβολος, πίπτει εἰς ἄδου πέταυρον, τὸ αὐτῷ ἡτοιμασμένον.

Ὡδὴ η΄. Ὁ Εἰρμός.

Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ ἀβύσσῳ ὁ τύπος τοῦ θεοδόχου διεσώσατο, τότε μὲν τυπούμενος· νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν οἰκουμένην ἅπασαν ἀγείρει ψάλλουσιν· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Ναμάτων πηγῆς ἐκ σωτηρίου, τοῦ θείου Σταυροῦ, πλουσίως ἀρυσώμεθα, θεορρύτων ἅπαντες, τῆς πλευρᾶς τοῦ πλάσαντος, ἡμᾶς προθύμως κράζοντες καὶ πίστει ψάλλοντες· Τὸν τίμιον ὑμνοῦμεν Κυρίου, καὶ ὑπερυψοῦμεν Σταυρὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Μέσον οὐρανοῦ καὶ γῆς ἰδρύθης, ὡς κλίμαξ Σταυρὲ Κυρίου ωραιότατε, ἵνα ἀνατρέχωμεν πρὸς τὰ ἐπουράνια, διὰ τῆς σῆς οἱ ἄνθρωποι ἀνόδου, ψάλλοντες· Τὸν τίμιον Σταυρὸν ἀνυμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ τόπος Κυρίου, οὗ οἱ πόδες, οἱ ἅγιοι σοὶ πρὸς σωτηρίαν ἔστησαν· ὅθεν προσκυνούμεν σε, Σταυρέ ἡλιόμορφε, τῶν ἀσκητῶν ἐντρύφημα, τοῦ Παντοκράτορος, ἡ ἐκλαμπρος σημαία τῆς νίκης, κατὰ τοῦ Βελιάρ, ἡ θεοδόχος κλίνη.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον

Νεκροὶ διὰ σοῦ ζωοποιοῦνται· θανάτου καὶ γὰρ τὸν νεκρωτὴν ἐβάστασας· τυφλοὶ ἀναβλέπουσιν, ὦτα διανοίγονται, δαίμονες διώκονται, πάθη ἀφίστανται, μυρίων ἀγαθῶν ταμειοῦχε, Σταυρέ τοῦ Σωτῆρος, ἡ κλεῖς τοῦ Παραδείσου.

Καὶ νῦν

Ὡφθης Κωνσταντίνῳ τῷ μεγάλῳ, τῷ κράtori εὐσεβείας, ὦ πανσέβαστε, Σταυρέ θεοδώρητε, καὶ πανυπερθαύμαστε, ἡλιακῶν λαμπρότερος βολίδων· ὅθεν σε τὸν Κύριον ὑμνοῦμεν τὸν δόντα, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ θ΄. Ὁ Εἰρμός.

Ἄπας γηγενής, σκιρτάτῳ τῷ πνεύματι λαμπαδουχούμενος, πανηγυριζέτῳ δέ, αὐλῶν Νόων φύσις γεραίρουσα, τὰ ἱερὰ θαυμάσια τῆς Θεομήτορος, καὶ βοάτῳ· Χαίροις παμμακάριστε, Θεοτόκε ἀγνή ἀειπάρθενε.

Τροπάρια.

Ἰθυνον ἡμῶν, Σταυρέ παμμακάριστε τῶν προσκυνούντων σε, πρὸς τὰς ἐντολὰς Χριστοῦ, τὴν ζωὴν, ἵνα σοὶ Χαίρε κράζωμεν· χαίρε κατάρας λύτρωσις, ὡς τανυσθέντος σοι, τοῦ Κυρίου, καὶ κατάραν λύσαντος, εὐλογίαν ἡμῖν ἀντεισάξαντος.

Ἦρθη ἐπὶ γῆς, ἀπάσης ἡ δόξα σου, Σταυρέ καὶ ἔπλησε, καὶ τὰ ἐπουράνια· διό σοι, Χαίρε ἀεὶ κραυγάζομεν· χαίρε δι' οὗ ἐσώθημεν, τὰ ἔθνη ἅπαντα, προσκυνούντες, Τριάδα ἀχώριστον, τὸν Πατέρα, Υἱὸν σὺν τῷ Πνεύματι.

Σὺ εἶ ὁ Σταυρός, δι' οὗ πάλαι ἔσχισε, Μωσῆς τὴν θάλασσαν· σὺ εἶ ἡ ἐκφυήσασα, Ἀαρωνίτις
ράβδος τὰ κάρυα· σὺ τὸ γλυκάναν ξύλον Μερρῶς τὰ νάματα· σοὶ βοῶμεν· Χαίροις
προφητόφθεγкте, αὐτουργὲ τεραστίων ἐκάστοτε.

Ὅλης ἐκ ψυχῆς, τὸ Χαίρε σοι κράζομεν, Σταυρὲ πανάγιε, καὶ κατασφραγίζομεν, αὐτούς, καὶ
πόλεις πλοῖά τε, καὶ ἱερά, καὶ ἅπαντα τὰ ἐγχειρήματα, σοῦ τὸ θεῖον, ὄνομα χαράπτοντες,
πεπτοιθότες ἐν σοὶ καὶ τροπούμενοι.

Ὑψωσον Χριστέ, ἡμῶν λατρευόντων σοι, καὶ προσκυνούντων σου, τὸν ζωοποιὸν Σταυρόν, καὶ
τὰ φρικτὰ σου, θεῖα παθήματα, τὴν πολιτείαν· θραύσον δέ, τοὺς ἀντιλέγοντας, ἵνα γνῶσι, πάντες
τὴν ἀήτητον, τοῦ τιμίου Σταυροῦ σου τὴν δύναμιν.

Σώσόν με Μητρός, τῇ χάριτι δέομαι τῆς παναχράντου σου, καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, θεῖα δυνάμει,
ὄν καὶ ὑπέμεινας, ὦ Ἰησοῦ μακρόθυμε, καὶ πολυέλεε, ἵνα σώσης, ρέυσαν τὸ εἰκόνα σὴν, καὶ
ὁμοίωσιν φέρον πλαστούργημα.

Καὶ τὸ Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.

ὦ τρισμακάριστε Σταυρὲ καὶ πανσεβάσμιε, Σὲ προσκυνοῦμεν οἱ πιστοὶ καὶ
μεγαλύνομεν, Ἀγαλλόμενοι τῇ θείᾳ σου ἀνυψώσει. Ἄλλ' ὥς τρόπαιον καὶ ὄπλον
ἀπροσμάχητον, Περιφρούρει τε καὶ σκέπτε τῇ σῇ χάριτι. Τοὺς σοὶ κράζοντας· Χαίρε, Ξύλον
μακάριον.

Εἶτα τοὺς λοιποὺς ἐξ Οἴκους (Τ-Ω).

Τεῖχος τῆς οἰκουμένης, ὦ Σταυρὲ ζωηφόρε, ἀπόρθητον καὶ θεῖον νοοῦμεν· ὁ γὰρ τοῦ οὐρανοῦ καὶ
τῆς γῆς, κατασκευάσας σε Ποιητὴς τάνυσι τὰς χεῖρας, ξένον ἄκουσμα· καὶ ἅπαντας ἐκφωνεῖν
διδάσκει·

Χαίρε, ἡ βάσις τῆς εὐσεβείας·

χαίρε, τὸ νίκος τῆς κληρουχίας.

Χαίρε, Ἀμαλήκ νοητὸν ὁ τροπούμενος·

χαίρε, Ἰακώβ ταῖς χερσὶ προτυπούμενος.

Χαίρε, σὺ γὰρ ἀνεμόρφωσας τὰς παλαιάτας σκιάς·

χαίρε, σὺ γὰρ ἀνεπλήρωσας προφητοφθέγκτους φωνάς.

Χαίρε, ὁ τὸν Σωτῆρα τῶν ἀπάντων βαστάσας·

χαίρε, ὁ τὸν φθορέα τῶν ψυχῶν καταργήσας.

Χαίρε, δι' οὗ Ἀγγέλοις ἠνώθημεν·

χαίρε, δι' οὗ φωτὶ κατηυγάσθημεν.

Χαίρε, σὲ γὰρ προσκυνοῦμεν τιμῶντες·

χαίρε, σοὶ γὰρ προσφωνοῦμεν, βοῶντες·

Χαίρε, Ξύλον μακάριον.

Ὑμνος ἅπας μειοῦται, συνακολουθεῖν θέλων, τῷ πλήθει τῶν πολλῶν σου θαυμάτων· ἐγκωμίων
πληθὺν καὶ γὰρ ἂν προσάξωμέν σοι, ὦ Σταυρὲ τίμιε, οὐδὲν τελοῦμεν ἄξιον, ὧν δέδωκας ἡμῖν·
ἄλλ' οὖν βοῶμεν· Ἀλληλούϊα.

Φωτοπάροχον αἴγλην, τοῖς ἐν σκότει δωρεῖται, Σταυρὸς ὁ ζωοδῶρητος οὗτος· τὸ γὰρ ἄϋλον
δέδεκται φῶς, καὶ πρὸς γνῶσιν θεῖαν δαδουχεῖ ἅπαντας· ὑποῖ δὲ νῦν ὑψούμενος τὸ νοῦν ἡμῶν,

ἀναμέλπειν ταῦτα·

Χαῖρε, φωστήρ, τοῖς ἐν σκότει φαίνων·

χαῖρε, ἀστήρ, τὸν κόσμον αὐγάζων.

Χαῖρε, ἀστραπή, χριστοκτόνους ἀμβλύνουσα·

χαῖρε, ἡ βροντή, τοὺς ἀπίστους ἐκπλήττουσα.

Χαῖρε, ὅτι κατελάμπρυνας, Ὁρθοδόξων τοὺς χορούς·

χαῖρε, ὅτι κατηδάφισας τῶν εἰδώλων τοὺς βωμούς.

Χαῖρε, οὐπὲρ ὁ τύπος οὐρανόθεν ἐφάνη·

χαῖρε, οὐπὲρ ἡ χάρις πονηρίας ἐλαύνει.

Χαῖρε, σαρκὸς σημαίνων τὴν νέκρωσιν·

χαῖρε, παθῶν ὁ κτείνων ἐπέγερσιν.

Χαῖρε, ἐν ᾧ ὁ Χριστὸς ἐσταυρώθη·

χαῖρε, δι' οὗ πᾶς ὁ κόσμος ἐσώθη.

Χαῖρε, Ξύλον μακάριον.

Χάριν δοῦναι θελήσας, ὁ Χριστὸς τοῖς ἀνθρώποις, τὰς χεῖρας ἐπὶ ξύλου ἐκτείνει, καὶ τὰ ἔθνη πάντα συγκαλεῖ, καὶ βασιλείαν πᾶσιν οὐρανῶν δίδωσι, τοῖς μέλπουσι τὸν ὕμνον ἐπαξίως, καὶ πιστῶς βοῶσιν· Ἀλληλούϊα.

Ψάλλοντές σου τὸν ὕμνον, εὐφημοῦμεν ἐκ πόθου, ὡς ἔμψυχον Κυρίου σε Ξύλον· ἐπὶ σοὶ γὰρ παγεῖς ἐν σαρκί, ὁ δεσπότης τῶν δυνάμεων, ἡγίασεν, ἐδόξασεν, ἐδίδαξε βοᾶν σοι ταῦτα·

Χαῖρε, Σταυρέ, νοητὴ ῥομφαία·

χαῖρε, Ἀγίων ἅγιον βλέμμα.

Χαῖρε, Προφητῶν καὶ Δικαίων προκήρυγμα·

χαῖρε, τοῦ Χριστοῦ λαμπροφόρον στρατήγημα.

Χαῖρε, κάλλος καὶ διάδημα βασιλέων εὐσεβῶν·

χαῖρε, κράτος καὶ ὀχύρωμα ἱερέων εὐλαβῶν.

Χαῖρε, τῆς ἀληθείας εὐκλεέστατος κόσμος·

χαῖρε, τῆς σωτηρίας εὐτυχέστατος ὁρμος.

Χαῖρε, φαιδρὸν ἀπάντων ἀγλαΐσμα·

χαῖρε, υἱὸν τῆς Ἄγαρ φυγάδευμα.

Χαῖρε, φωτὸς ἀκηράτου λυχνία·

χαῖρε, ψυχῆς τῆς ἐμῆς θυμηδία.

Χαῖρε, Ξύλον μακάριον.

Ὡ πανύμνητον Ξύλον, τὸ βαστάσαν τὸν πάντων Ἀγίων, ἀγιώτατον Λόγον (ἐκ γ')· δεδεγμένον ἡμῶν τὰς λιτάς, ἀπὸ πάσης ρύσαι συμφορᾶς ἅπαντας, καὶ αἰωνίου λύτρωσαι κολάσεως τοὺς σοὶ βοῶντας· Ἀλληλούϊα.

Καὶ πάλιν τὸν πρῶτον Οἶκον.

Ἄγγελοι οὐρανόθεν, ἀοράτως κυκλοῦσι, Σταυρὸν τὸν ζωηφόρον ἐν φόβῳ· καὶ φωτοπάροχον χάριν λαμπρῶς παρεχόμενον, νῦν τοῖς πιστοῖς βλέποντες, ἐξίστανται, καὶ ἵστανται βοῶντες πρὸς αὐτὸν τοιαῦτα·

Χαῖρε Σταυρέ, οἰκουμένης φύλαξ·

χαῖρε, ἡ δόξα τῆς Ἐκκλησίας.

Χαῖρε, ὁ πηγάζων ἀφθόνως ἰάματα·

χαῖρε, ὁ φωτίζων τοῦ κόσμου τὰ πέρατα.
Χαῖρε, ξύλον ζωομύριστον, καὶ θαυμάτων θησαυρέ·
χαῖρε, συνθετοτρισόλβιε, καὶ χαρίτων παροχευ.
Χαῖρε, ὅτι ὑπάρχεις ὑποπόδιον θεῖον·
χαῖρε, ὅτι ἐτέθης εἰς προσκύνησιν πάντων.
Χαῖρε, κρατὴρ τοῦ νέκταρος ἔμπλεως·
χαῖρε, λαμπτήρ τῆς ἄνω λαμπρότητος.
Χαῖρε, δι' οὗ εὐλογεῖται ἡ κτίσις·
χαῖρε, δι' οὗ προσκυνεῖται ὁ Κτίστης.
Χαῖρε, Ξύλον μακάριον.

Καὶ πάλιν τὸ Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Ὡ τρισμακάριστε Σταυρὲ καὶ πανσεβάσμιε, Σὲ προσκυνούμεν οἱ πιστοὶ καὶ
μεγαλύνομεν, Ἀγαλλόμενοι τῇ θείᾳ σου ἀνυψώσει. Ἄλλ' ὥς τρόπαιον καὶ ὄπλον
ἀπροσμάχητον, Περιφρούρει τε καὶ σκέπτε τῇ σῇ χάριτι. Τοὺς σοὶ κράζοντας· Χαῖρε, Ξύλον
μακάριον.

Εἶτα λέγεται τὸ Τρισάγιον καὶ τό·

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος α'.

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς βασιλεῦσι κατὰ
βαρβάρων δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.